

אין הקב"ה שורה ולא נמצא אלא בעם ישראל הנקראים אחד

וּבְגִינֵי כֶּךָ, לִיתִי אֶחָד, וַיִּשְׁתַּדַּל בְּאֶחָד, ולפיכך יבא אחד וישתדל באחד. קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְאִיהוּ אֶחָד, וַיִּשְׁתַּדַּל

בְּאֶחָד יבא הקב"ה שהוא אחד וישתדל בעם ישראל הנקראים גוי אחד וישגיח עליהם הוא עצמו ולא על ידי מערכות השמים כשאר אומות העולם. דְּהָא לִית מַלְכָּא מִשְׁתַּדַּל, אֶלְא בְּמֵאֵי דְאִתְחַוֵּי לֵיהּ כיון שאין המלך מתעסק אלא במה שראוי לו. וּבְגִין כֶּךָ פְּתִיב ולפיכך כתוב, (איוב כג) וְהוּא בְּאֶחָד וּמִי יִשְׁיַבְנוּ לָא שְׂאִירֵי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְלֹא אִשְׁתַּבַּח אֶלְא בְּאֶחָד שפירושו שהוא משתדל באחד כי אין הקב"ה שורה ולא נמצא אלא בעם ישראל הנקראים אחד, בְּאֶחָד, אֶחָד מִיִּבְעֵי לֵיהּ ובהכרח שכך פירוש הפסוק כי אם היה הפסוק בא לומר שהקב"ה הוא עצמו אחד היה צריך לומר והוא אחד ולא והוא באחד אֶלְא בְּמֵאֵי דְאִתְחַוֵּי בְּקִדְשָׁא עֲלָאָה לְמַהוּי חַד אלא ודאי כוונת הפסוק לומר שהקב"ה שורה במי שנתקן בקדושה עליונה להיות אחד. כִּדִּין הוּא שְׂרִיא בְּאֶחָד, וְלֹא בְּאַתְר אַחְרָא ואז הוא שורה באחד שהם עם ישראל ולא בשאר אומות העולם.

אדם שלם בלא פגם כשיש יחוד זכר ונקבה בקדושה

וְאִמְתִּי אֶקְרִי בֶר נָש אֶחָד ומתי נקרא האדם 'אחד'. בְּשַׁעְתָּא דְאִשְׁתַּבַּח דְּכַר וְנוֹקְבָא, וְאִתְקַדְּשׁ בְּקִדְוִשָׁא

הלימוד היומי

לע"נ הרבנית שולמית רחל בת מזל ע"ה

(ס"א בעטרין) **עֲלֹתָהּ, וְאֶת־כּוֹזֵן לְאֶת־קִדְשָׁא** בשעה שהוא נמצא יחד זכר ונקבה ומתקדש בקדושה עליונה ומכוין להתקדש. **וְהָא חֲזִי, בְּזִמְנָא** (דף פ"א ע"ב) **דְּאִשְׁתַּכַּח בַּר נָשׁ בְּזוּגָא חָד דְּכַר וְנוֹקְבָא, וְאֶת־כּוֹזֵן לְאֶת־קִדְשָׁא כְּדָקָא יְאוּת** ובא וראה בשעה שהאדם נמצא יחד ביחוד אחד זכר ונקבה ומכוין להתקדש כראוי. **כְּדִין הוּא שְׁלִים, וְאֶקְרִי אֶחָד בְּלֹא פְגִימוּ** אז הוא אדם שלם ונקרא אחד בלא פגם.

הקב"ה ציוה את עם ישראל קדושים תהיו כי קדוש אני ה'

בְּגִינֵי כְּדִי, בְּעֵי בַר נָשׁ לְמַחְדֵי לְאֶת־תִּיהָ בְּהֵיָא שְׁעָתָא ולפיכך צריך אדם לשמח את אשתו בשעה שמקיים עימה מצוות הבית, **לְזִמְנָא לָהּ בְּרַעוּתָא חֲדָא עִמֶיהָ. וְיִתְפְּוֹנֵן תְּרוּוּיָהּ** **בְּחָד לְהֵיָא מְלָה** להכין אותה שתהיה יחד ברצון אחד עימו ויתכוונו שניהם יחד לאותו ענין ולא שתהיה ישנה באותה השעה [טו]. **וְכַד מִשְׁתַּכְּחֵי**

אור הרשב"י

וכן כשהיה מגיע היו רואים עמוד אש הולך לפניו, יום אחד נמשך בלימודו ולא בא בעת הקבועה לו כיון שלא רבי ינאי את עמוד האש ההולך לפניו אמר להם לבני ביתו 'כפו מטתו' כדרך האבלים כי ודאי נסתלק מעימנו, שאלמלא יהודה קיים לא ביטל עונתו עכ"ד.

וביאר הב"ח כוונת הטור במה שאמר 'הא זהיר לקיים עונתו' שבא ללמדנו שצריך

[טו] ומה שאמר שתהיה ברצון אחד עימו בכלל זה הוא שלא תהיה כאנוסה דאמרה לא בעינא לך ולכן אם היה לו כעס עימה יפייסנה תהילה.

ואיתא בטור (או"ח סימן ר"פ) ויהא זהיר לקיים עונתו כדאיתא בכתובות בפרק אף על פי יהודה בנו של רבי חייא חתנו של ר' ינאי היה הולך ויושב בבית המדרש כל ימות השבוע וכל וכל ערב שבת היה הולך לביתו

הלימוד היומי

לע"נ הרבנית שולמית רחל בת מזל ע"ה

תְּרוּוִיָּהּוּ בְּחֶדְרְךָ, בְּרִיזן כְּלָא חֶדְרְךָ בְּנִפְשָׁא וּבְגוּפָא וכאשר

אור הרשב"י

שאינו מתקן לבעה"ב, מה כולם לדחות מעשה שמן, וכי יש אדם שיוכל להלחם עם השמן ולנצחו, מי זה יאמר יכלתי ונצחתי, על כן כל איש מבין כשיראה איזה מכשול בחסרון בענינים של הבית, לא ישים אשמה על אשתו ומשרתיו לריב אתם, אלא יעשה להם בלבבו ההתנצלות הזאת שכתבנו, כי אמת היא, ואז ישתוק ולא יריב אתם ולא יתבעם, וטוב לו בעוה"ז ובעוה"ב:

והאיש המשכיל יפקח עיניו ויראה בהיחא עובדא דאיתא בנדרים דף ס"ו, בההוא בר בבל דסליק לארעא דישראל ונסיב אתתא, וא"ל בשילי תריזן מלפחי, פירוש [תבשלי לי שתין] עדשים, ובשלה תריזן ממש, למחר א"ל בשילי גריוא [שיעור גדול], ובשלה שיעור רב, א"ל אייתי לי תריזן בוציני, פירוש אבטיחים, והביאה לו ב' שרגי, א"ל תברי יתהון על רישא דבבא. פי' [תשברי אותם] על פתח החצר, והיא הלכה ושברתם על ראש בבא בן בוטא ע"ה, ע"ש. ולא כתבו חכמי התלמוד מעשה זו אלא להודיענו כמה צריך האדם להיות סבלן, בפרט בדברים שנכשלים בהם בני ביתו לפי תומם, אף על פי שהם קשים שאין טבע החומרי סובלן, כי לפי מזג וחומר האדם היה ראוי שאותו האיש יכנה ויקללנה ויגרשנה על הפתיות שהיתה בה, ועכ"ז סבל ושמר לפיו מחסום והשיב ידו מעשות רע, וכבר נודע מ"ש בנמרא בהנך

ליוהר שקודם שיגיע הלילה חייב להראות תוספות חיבה ואהבה עם זוגתו ואין צריך לומר שלא ירגיל שום קטטה מערב שבת, ואם היה לו עמה איזה קטטה שיפייסנה מקודם שנכנס שבת, וזהו שכתב ויהא זהיר לקיים עונתו דזהירות הוא קודם מעשה, ורצה לומר בזהירות זה שירדוף בינו לבניה אהבה ואהבה כל ערב שבת כדי שלא יגיע שום ביטול לעונת שבת, ולכן הביא מאמר זה דחתנו של רבי ינאי, לפי דהיה רגיל להקדים לבוא אל ביתו מערב שבת להראות אהבה וחיבה, וסימנא דעמודא דנורא מקמי שבא לביתו דהוא סימן להתפשטות אור וקדושת השכינה שתהא מתייחדת לליל שבת ומזדווגת בהקב"ה, ובההוא יומא לא חזו ההוא סימנא לפי דלא היה זהיר אז דמשכתא שמעתתא ולכך נענש.

ומרנא הבן איש חי זיע"א בפרשת וירא שנה שניה ה"א) כתב וז"ל: ודע כי הנה כל אדם העושה קטטה ומריבה עם אשתו או בנו או משרתיו, ודאי נראה לו שהדין עמו, וראוי לריב על המכשלה שיצאה מתחת ידם בעניני הבית, אך באמת מי שיש לו מוח בקדקדו, בין יבין שאם יצא איזה מכשול מתחת ידם איננו נעשה מאתם, ואין זה מעשה ידיהם, אלא הוא מעשה שמן כדי להרחיק ריב ומדון בעת ההיא, ואם השמן עומד כנגד האשה או המשרת ומכשילם בעניני הבית לעשות דבר

הלימוד היומי

לע"נ הרבנית שולמית רחל בת מזל ע"ה

נמצאים שניהם כאחד אז הכל הוא אחד בנפש ובגוף. **בְּנַפְשָׁא: לְאִדְבָקָא דָּא**
בְּדָא בְּרַעוּתָא חֲדָא הם אחד בנפש כי מדבקים נפשם ברצון אחד זה בזה.
וּבְגוּפָא: כְּמָה דְּאוּלִּיפְנָא דְּבַר נֶשׁ דְּלֵא נְסִיב, הוּא
כְּמֵאן דְּאֵתְפְּלִיג ובגוף הם אחד כמו שביארנו שאדם שלא נשא אשה הוא חצי
 בן אדם כי חציו השני של נשמתו היא אצל בת זוגו **וְכַד מִתְחַפְּרֵן דְּכַר**
וְנוֹקְבָא, כְּדִין אֵתְעֵבִידוּ חַד גּוּפָא ולכן כאשר הם מתחברים יחד זכר
 ונקבה הם נעשים גוף אחד. **אֵשְׁתַּכַּח דְּאִינְהוּ חַד נַפְשָׁא, וְחַד**
גּוּפָא, וְאִקְרִי בַר נֶשׁ אֶחָד נמצא שהם נפש אחד וגוף אחד ונקראים אדם
 אחד. **כְּדִין קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא שְׂאִרִי בְּאֶחָד, וְאִפְקִיד**
רוּחָא דְּקְדוּשָׁה בְּתֵהוּא אֶחָד ואז גם הקב"ה שהוא אחד משרה שכינתו
 בהם שהם אחד ומפקיד בידם נשמה קדושה וזוכים לבנים צדיקים **וְאֵלִין אִקְרוּן**
בְּנֵין דְּקְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּמָה דְּאֵתְמַר והם נקראים בנים של
 הקב"ה כמו שאמרנו. **וּבְנֵינִי כֵךְ קְדוּשִׁים תְּהִיוּ כִּי קְדוּשׁ אֲנִי**
יְהוָה ובשביל כך ציוונו השי"ת קדושים תהיו כי קדוש אני ה' כי על ידי שאנו נדבק
 בדרכיו ונלך באורחותיו בדרך הקדושה נזכה שהוא ישרה שכינתו עלינו וגם נזכה לבנים
 קדושים כי היוצא מן הטהור טהור.

אור הרשב"י

אינשי דהוה השטן מתגרה בהם כליל שבת לעשות מריבה גדולה ביניהם, ואקלע רבי מאיר להתם שלשה שבתות עד דעבדו שלמא, ושמע שקרא השטן וי דאפקיה רבי

מאיר להווא גברא מביתיה, נמצא המקפיד ועושה מריבה הוא מחזיק ידיו של שטן ולהפך הוא מגרשו וגבר ישראל עכ"ל.

הלימוד היומי

לע"נ הרבנית שולמית רחל בת מזל ע"ה